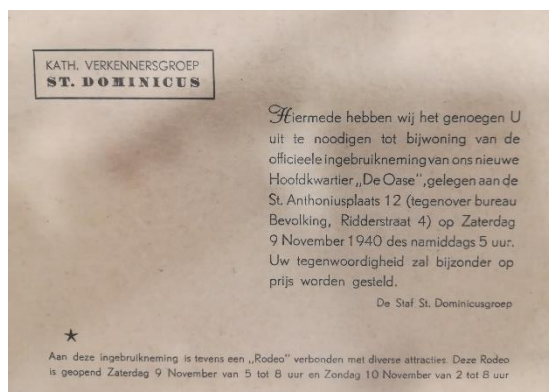

In Nijmegen waren voor de oorlog bij de verschillende parochies katholieke Scoutinggroepen actief. De St. Dominicusgroep werd opgericht in 1935. De groep was vernoemd naar Sint Dominicus en kwam samen op de Arminiaanse plaats. De welpen vormden samen de Elegasthorde met als Akela mej. D. Boelaars. Karel van Oosterhout werd Hopman van de verkenner. Vic Dederen werd vaandrig in 1937 en Piet Leenders en J. Scholte in maart 1941 vaandrig. De Sint Dominicus stam werd opgericht in 1938. Warringa was vlak voor de oorlog Oubaas en Vic Dederen werd baas.

Op 9 november 1940 werd hun nieuwe hoofdkwartier, de Oase, aan de St. Anthoniusplaats 12, in gebruik genomen. Tegelijk werd hun eerste lustrum gevierd.

Op 2 april 1941 werd Scouting door de bezetter verboden en werden alle eigendommen in beslag genomen. Maar niet alle leden stopten met Scouting. Zowel de verkenner van de Dassenpatrouille als de leden van de stam gingen illegaal door.

De Sint Dominicusstam

In 1941 hielden de stamleden regelmatig iedere week een stamavond buiten in het bos van Dommer of in het K.J.C. gebouw. Ook hadden ze regelmatig contact met de andere Nijmeegse voortrekkers als *'De Ridders van St. Paulus'*. Ondanks het verbod op activiteiten werd er onder andere een grote tocht naar de Grebbeberg gemaakt. Het hoogtepunt was een achtdaagse zwerftocht van Nijmegen via Velden, Tegelen, Zeilberg en Dommelen weer terug naar Nijmegen. Hieraan namen Wim Verhoeven, Puck Hooghuis, Frans Weijers, Hans Wygers, Ben Sluys en Kees Vermeulen deel. Op 1 en 2 november 1941 maakten Piet Brakels en Kees Vermeulen een zwerftocht naar Heijen bij Gennep. Regen, hagel en sneeuw waren hun natuurlijke hindernissen.

Op 7 december 1941 hield de stam een groot kampvuur ter ere van het feit dat het 6 jaar geleden was dat de eerste verkenner in de troep geïnstalleerd werd. Ook werd het Sinterklaasfeest gevierd. In 1942 werd de frequentie van de opkomsten minder. De groep kwam eens in de 14 dagen samen. Het kampeerseizoen werd in dat jaar geopend met een weekend Overasselt. Piet Leenders (niet de vaandrig), Ben Derksen en Theo Vermeulen kwamen in dit jaar bij de stam. Op Sint Jorisdag werd samen met de St. Stephanusstam een

St. Joriskampvuur op het terrein bij de Ubbergsche veldweg gehouden. Ook nu werden weer zwerftochten gemaakt, zoals een achtdaagse zwerftocht via Tilburg, Lage Mierden, Alphen en Oosterhout door Wim en Ton Verhoeven, Theo en Kees Vermeulen en Frans Weijers.

Onderduiken en dwangarbeid

Jonge mannen moesten in het kader van de Arbeitseinsatz dwangarbeid verrichten in Nederland en Duitsland. Om hieraan te ontkomen doken verschillende voortrekkers onder. In 1943 beginnen de moeilijkheden. In maart worden de eerste scouts opgeroepen, Benny Derksen en vlak daarna Frans Weijers. In de zomer dan volgt een oproep voor Wim Verhoeven, Theo Vermeulen, Hans Wygers, Piet Leenders, Harry Scholte, Henk Hendriks, Ben Sluys, Nol Jacobs, Piet Brakels en Puck Hooghuis. Frans Weijers, Hans Wygers, Ben Sluys en Piet Brakels gaan naar Duitsland, de andere jongens weten onder te duiken. In het logboek staat: *In de duiksport blijken onze voortrekkers ook hele pieten te zijn.*

Alleen Kees Vermeulen blijft nog in Nijmegen en gaat als verbindingsman tussen de verspreide leden fungeren.

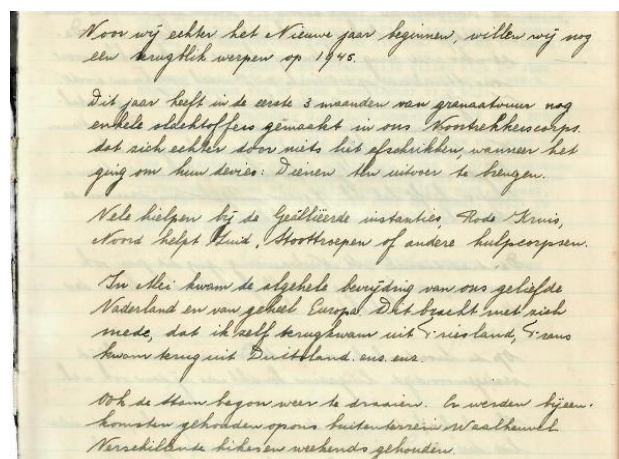
In 1943 en 1944 is van de stam geen sprake, maar de scoutssfeer blijft er in door de verspreiding van lectuur en door korte bezoeken. Sint Joris 1943 werd nog wel gevierd, bij Puck Hooghuis thuis en Kees Vermeulen maakte samen met Ton Verhoeven in 1943 een zwerftocht door Zuid-Limburg en een jaar later een voettocht naar Overijssel. In 1944 waren Piet Leenders, die toevallig in Nijmegen was, en Kees, aanwezig bij het St. Joriskampvuur van de St. Stephanusstam. De Stephanusstam had minder last van de afwezigheid van stamleden door onderduiken voor of vertrek naar de Arbeitseinsatz omdat ze jonger waren.

Hulpverlening

In de septemberdagen van 1944, toen Nijmegen bevrijd werd, kwamen in de eerste week de voortrekkers Wim Verhoeven, Theo Vermeulen, Nol Jacobs en Harry Scholte weer terug van hun onderduik. Ze zaten in de buurt van Nijmegen en Grave. Puck Hooghuis kwam midden november terug van zijn onderduik in Sevenum bij Venlo. De stamleden kwamen weer samen, maar omdat er veel te doen was in de hulpverlening was het lastig om avonden vrij te maken.

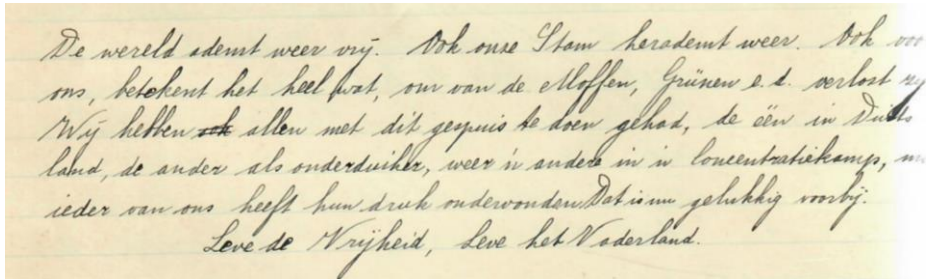
Vaandrig Piet Leenders wordt in de septemberdagen van 1944 actief in de hulpverlening. Hij komt uiteindelijk terecht in Zaltbommel en Brakel waar hij op 31 maart 1945 overlijdt aan Tyfus.

De eerste drie maanden van 1945 lag Nijmegen nog onder granaatvuur en dit heeft nog enkele slachtoffers gemaakt in het voortrekkerscorps. Ze lieten zich hier niet door afschrikken en brachten hun devies 'Dienen' ten uitvoer. Veel stamleden hielpen de geallieerde instantie, het Rode kruis, Noord helpt Zuid, de stoottroepen of andere hulpcorpsen.

De bevrijding

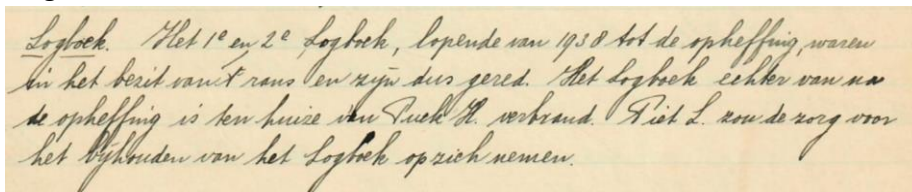
Piet Leenders kwam eind april 1945 terug van de onderduik in Friesland. Frans Weijers is op 11 mei teruggekomen uit Duitsland. Benny Derksen, die ondergedoken gezeten had in de Achterhoek, was ook weer terug in Nijmegen en op 3 mei kwam ook Henk Hendriks weer terug. Hij was ondergedoken in Ede en had zich tijdens de luchtlandingen in september 1944 behulpzaam kunnen maken als Rode Kruishelper. Hij heeft veel mooi werk kunnen doen tijdens de gevechten tussen de parachutisten en de Duitsers. In het logboek verschijnt de volgende tekst:

De wereld ademt weer vrij. Ook onze Stam herademt weer. Ook voor ons, betekent het heel wat, om van de elffen, Grinen e.d. verlost te zijn. Wij hebben ~~ook~~ allen met dit gevaar te doen gehad, de één in Duitsland, de ander als onderduikter, weer in andere in in concentratiekampen, en ieder van ons heeft hun druk onderworpen dat in een gelukkig verloop.
Leve de Vrijheid, Leve het Vaderland.

De stamactiviteiten beginnen weer en op 3 juni 1945 worden acht voortrekkers geïnstalleerd in de Kapel van de Zusters van de Biezenstraat door Aalmoezenier Pater Latour O.P. De Nijmeegse Wandelvereniging D.A.N. organiseert op 7 oktober 1945 de eerste Jan van Hoofmars.

Logboek

Logboek. Het 1^e en 2^e Logboek, lopende van 1938 tot de opheffing, waren in het bezit van de rans ten zijn dus gered. Het Logboek tekten van na de opheffing is ten huize van Fiedt H. verbrand. Fiedt L. zou de zorg voor het behouden van het Logboek op zich nemen.

Insigne

In de maanden na de bevrijding ligt Nijmegen in de frontlinie. Scouts blijven actief met de hulpverlening en verlenen ondersteuning aan de geallieerden, onder andere als gids en boodschapper. Tijdens de eerste herdenking van de bevrijding in 1945 waren de scouts ook weer actief, onder andere als orde commissaris.

Generaal Gavin van de 82e Airborne divisie stuurde na de oorlog 1000 insignes, zoals die door de Airbornes op hun baretten gedragen worden, aan de burgemeester van Nijmegen. Ze waren bestemd voor de padvinders van Nijmegen, die deze onderscheidingsteken op hun uniform mogen dragen. Hij geeft deze als dank voor de wijze waarop de scouts hun taak als orde commissarissen, koeriers etc hebben uitgevoerd. In een brief aan de burgemeester schrijft de Generaal: *Als een teken van onze achting en grote waardering voor de prachtige wijze waarop de Nijm. Padvinders hun taak hebben verricht bij de eerste herdenking van de Nijmegens bevrijding, is het mij een grote vreugde deze uitstekende groep jongens het officiële baretinsigne van de 82ste All American division te verlenen.* Scouts kregen het insigne uitgereikt bij de dodenherdenking van 1946.

Na de oorlog

De middeleeuwse kerk van de Dominicanen aan de Broerstraat viel in september 1944 ten prooi aan het oorlogsgeweld. Duitsers hadden tijdens hun vlucht voor de geallieerde soldaten her en der gebouwen in brand gestoken en de Sint-Dominicuskerk brandde volledig uit. De buitenmuren en de toren – een toevoeging van P.J.H. Cuypers uit 1866 – beheersten na de oorlog nog enkele jaren het straatbeeld, maar werden in 1951 alsnog omver gehaald. De Dominicanen besloten om hun parochiekerk te verplaatsen naar het Galgenveld. Dat gebied was begin jaren '50 nog vrijwel onbebouwd, maar er waren plannen van de Roomsche Katholieke Universiteit om de campus op Heyendaal én op Galgenveld te concentreren.

De groep gaat door na de oorlog. In 1970 werden de eerste rowans opgericht. Het in 1953 geopende verenigingsgebouw aan de d'Almarasweg werd in 1973 met subsidie van rijk en gemeente en veel eigen werk uitgebreid. In 1995 werd de groep opgeheven.

Meer informatie

[Weest paraat; officiële orgaan van de Nederlandsche Padvinders, jrg 19, 1935, no. 8, 1935 » 1935-09 - Pag. 12 | Delpher](#)

[Weest paraat; officiële orgaan van de Nederlandsche Padvinders, jrg 22, 1937, no. 4, 1937 » 1937-04 - Pag. 28 | Delpher](#)

[Studiezaal Nijmegen - Scouting Dominicus Nijmegen](#)

[Scouting Dominicus \(Nijmegen\) - Scoutpedia.nl \(scoutwiki.org\)](#)

[De Ondergrondse Pers 1940-1945, 3e herziene druk door Drs. Hans de Vries \(wikimedia.org\)](#)

[Studiezaal Nijmegen - Scouting Dominicus Nijmegen 1935-1995](#)

[Weest paraat; officiële orgaan van de Nederlandsche Padvinders, jrg 19, 1935, no. 8, 1935 » 1935-09 - Pag. 12 | Delpher](#)

[Weest paraat; officiële orgaan van de Nederlandsche Padvinders, jrg 19, 1935, no. 10, 1935 » 1935-11 - Pag. 8 | Delpher](#)

Logboek St. Dominicusstam (144 en 145), Scoutingmuseum Baarn

[DominicuskerkCat \(noviomagus.nl\)](#)

[Nijmegen, Broerstraat - Dominicus- of Broederenkerk \(1373 - 1944\) - Reliwiki](#)

Dominicus Een zwerftocht van veertig jaar 1935 ..... 1975.

Dit verhaal is onderdeel van *Scouts in de oorlog*, een verzameling verhalen als eerbetoon aan al die (oud) scouts die zich ingezet hebben voor onze vrijheid en hulp aan de medemens of die slachtoffer werden van oorlogsgeweld, in Nederland en het verre oosten. Met de verhalen willen we inspiratie bieden aan de scouts van nu, in hun wekelijkse activiteiten en als voorbereiding op hun bijdrage aan lokale herdenkingen. Kijk op <http://vrijheid.scouting.nl> voor meer informatie en alle andere verhalen.